

Nam et summus apostolorum, — si discipulatum in periculis negavit, non tamen abiectus, sed pie revocatus, pristinam dignitatem obtinuit et — didicit. Pater insuper ille evangelicus larga pietate prodigum filium — recepit honoratumque statui pristino reparavit. Ipse etiam¹ veris sectatoribus suis instituit dicens: Estote misericordes etc. — declaravit. His etenim multiplicibusque aliis veteris ac novitamenti documentis instructi evangelicam atque ecclesiasticam dispositionem fidenter² agimus, si persecutionem passis et ad aliam civitatem confugientibus episcopis proficiendi in locis vacantibus liberam annuimus facultatem. Quanto magis huic praefato fratri nostro, qui quondam ex gloriosi caesaris totiusque imperii eius consensu nobis coniunctus et apostolicis privilegiis insolubili caritatis vinculo sanctae Romane ecclesiae confirmatus (!). Ubi — vindictam. Qua denique summa auctoritate undique munitum more praedecessorum nostrorum ipsum sacro ordini nostro merito adscribimus vel omni pristino episcopali officio decoratum esse praefigimus sive scriptis his publicis digne permanendum (!) inviolabili confirmatione, sicut in privilegiis eius prioribus continetur, iure apostolico roboramus.

III, 182, 19: Petri etiam negatio contritione cordis purgata.

ib. 21: pristinisque dignitatibus restitutos.

ib. 26: ad statum saeculi pristinum;
ib. 22: de reparatione lapsorum.

III, 178, 19: de Salvatoris nostri institutione.

III, 182, 30: Igitur tam manifestis novi ac veteris testamenti divinis nobis ostensis beneficiorum exemplis.

III, 177, 13: episcopi — exilia passi;
vgl. oben.

III, 178, 24: quia frater, quanto magis princeps meus.

I, 175, 3: ex consensu Hludovici caesaris totiusque palatinae dignitatis eius.

III, 181, 27: auctoritate canonica undique fulta³.

III, 183, 5: scriptis his memorabilibus.

Aus dieser Zusammenstellung ergibt sich zunächst zweifellos die Unechtheit von G, denn die Priorität von A ist nicht nur durch die Zeitfolge bedingt — da A etwa 840/41

1) Zu ergänzen: 'Dominus'. 2) Vgl. oben S. 184 N. 2. 3) Vgl. SS. XIII, 468, 8: 'nullius auctoritate suffulta'.